

ACCIO

Els qui s'entretenen amb mesquineses i demostren un ínfim nivell polític, estan incapacitats moralment per a portar a cap les grans obres.

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Lairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Es hora de parlar clar

En el mes d'Abril de 1930 va constituir-se la primera comissió revisora consistorial per a posar de manifest la desastrosa administració de l'Ajuntament d'en Sabaté i cercar les responsabilitats que poguéssin derivar-s'en.

Tinguent en compte que els funcionaris tècnics del Municipi, en sa major part, eren fills del favor d'en Sabaté i dels seus lacais i que molt bé podria creure's en llur complicitat en tot ço anormal que es desitjava descobrir, era cosa natural que no s'hi tingués confiança per auxiliar a la comissió revisora i es va cercar un tècnic de l'administració municipal. Aquest fou l'Emili Saleta, secretari d'ajuntament, sabotejat per la Dictadura, el qual amb el nomenament de Secretari d'Alcaldia havia d'ajudar a la Comissió, segurs de què no hi havia perill de deslleialtat en la seva missió, per quan no havia tingut concomitancies amb els homes de la Dictadura.

En començar llurs tasques, aquesta Comissió, tenint en compte el descaro amb què es creaven nous impostos, no deixà de suposar que s'havien de trobar irregularitats administratives en tota l'actuació de l'Ajuntament d'en Sabaté, puix que s'inflaven els pressupostos fent-los arribar a la xifra de dos milions i mig de pessetes.

No podem deixar de consignar que aquella inflació de pressupostos fou la causa d'un ràpid encariment de la vida en la nostra ciutat, aconseguint molts queviures preus superiors als de Barcelona. També n'ha sofert molt el comerç i la indústria, particularment el petit contribuent. Però la Comissió va creure convenient començar la seva tasca per les coses que li varen semblar més grosses i determinà analitzar el cèlebre préstec de sis milions de pessetes i les obres que s'en derivaren.

Hem de fer aquí una prèvia declaració: En constituir-se l'Ajuntament presidit pel senyor Isamat, tots els regidors es sentien revisionistes, degut a l'ambient i desig popular, però en el transcurs del temps, els re-

gidors monàrquics influenciats pels seus amics responsables de la Dictadura, no faciïtaven la tasca de la Comissió revisora.

A pesar d'això, la Comissió va presentar al sí de l'Ajuntament un acurat estudi de les condicions en què va fer-se l'emprèstit dels sis milions, i dos ben documentats informes de la construcció de l'Escorxador.

De l'informe de l'emprèstit del qual s'en donà compte en sessió pública al seu dia, s'en dedueix el primer timo. Es demostra, entre mig de moltes trampes, que el préstec va fer-se falsejant les lleis, per tal d'afavorir al Banc de Catalunya. Com és natural, l'atorgament d'un favor mereix la reciprocitat d'un altre favor al que l'atorga, que per això, com vulgarment es diu, es va fer la festa. El que fa creure, al que no sigui flac de memòria, en la confirmació dels rumors de primes pagades i de les mans que les cobraren per aquest escandalós afer.

Les il·legalitats comeses en la concessió del préstec consisteixen, entre altres, les més grosses, en què prèviament hi van haver tractes privats amb el Banc de Catalunya i per sobre de tot en què en les bases anunciades per a la subhasta de l'emprèstit existeix la enorme immoralitat de reconèixer el dret de tanteig a favor del Banc de Catalunya.

Les conseqüències d'aquest procedir tan immoral foren una pèrdua inicial de 510.000 pessetes que la realització d'aquest préstec costà als ciutadans de Badalona.

Per les dades obtingudes varen oferir-se les làmines de 500 pessetes al tipus de 95 per 100, amb una comissió per el Banc de Catalunya del 3,5 per 100, resultant a 91, o sigui net per el municipi pessetes 455 per cada acció de 100 duros.

Cal tenir present que la solvència d'un municipi en les condicions en què es trobava el de Badalona, era molt superior a la de qualsevol empresa o entitat i, en aquelles ocasions, no seria difícil de provar la realització d'emprèstits per empreses de mitjana categoria al tipus de 97 per 100, comissió per als banquers de 1 ó màxim 1,5 per 100 i amb el mateix interès del 7 per 100 a l'any.

En el pròxim article passarem a ocupar-nos de l'Escorxador.

Municipals

Sempre hem dit que l'actual Ajuntament era una mena de tercer equip. I ja que aquesta paraula ens ha vingut a tom, remarcarem que en els equips de tercera categoria s'hi troben jugadors de bona fe i d'altres de trompada. Aquesta impressió ens feu la sessió d'abans d'ahir. I continuant explotant el símil, fins direm que en certs moments en el públic es notaven—sigui en serio, sigui en broma—vehements desitjos de saltar al camp. L'àrbitre, mig desorientat, s'esforçava en encausar el joc a favor seu, la qual cosa no sabem si passa en futbol. I els que podriem comparar amb la força pública posaven ordre. El públic però, a última hora sortí avorrit de fàstic, malgrat haver-se divertit alguns moments.

Però, aquesta vegada, cal que fem justícia a una minoria injustament acusada per un d'aquells equippers de trompada. La minoria radical, per boca dels senyors Arbós i Adell, traspuava sinceritat, sobretot el primer feu un discurs assenyat, amarat de desig de justícia, i amb arguments d'una solidesa irrefutable. Tanmateix demostraren una major altura. El senyor Munells també estigué acertat defensant els seus punts de vista. Igualment el senyor Aznar.

Estem mancats d'espai i de temps i fem punt. Procurarem fer comentaris la setmana entrant.

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

Agent general d'Assegurances

JAUME CUIXART

Progrés, 96

<p>CINEMA VICTORIA</p> <p>Dies 21 i 22 de Novembre 1931</p> <p>EL TRIO DE LA BENCINA comèdia sonora</p> <p>El Yate de los Siete Pecados pel·lícula muda</p> <p>La Corte de Faraón dibuixos sonors</p> <p>Noticiari Fox sonor</p>	<p>CINEMA ZORRILLA</p> <p>Dies 21, dissabte i diumenge, 22</p> <p>ACTUALITATS SONORES</p> <p>Josep Mojica i Mona Maris en</p> <p>EL PRECIO DE UN BESO pel·lícula parlada en espanyol</p> <p>Rdiós juventud per Carme Boni (muda)</p> <p>Dibuixos sonors</p>	<p>Teatre Guimerà-Picarol Cinema</p> <p>Dissabte, 21 i diumenge, 22 nov.</p> <p>Revista Paramount sonora</p> <p>Marruecos Gary Cooper i Marlene Dietrich</p> <p>La comedia de los celos muda, acompanyada amb discs</p> <p>Un martes en Marte dibuixos sonors</p>	<p>CINEMA NOU</p> <p>Dissabte i diumenge dies 21 i 22</p> <p>De bote en bote paròdia de «El Presidio» tota parlada en espanyol per Stan Laurel i Oliver Hardy</p> <p>Canción de mi alma drama FOX sonor</p> <p>Una cómica</p>
---	--	--	---

Dreteries

L'estat actual de la política anglesa després de les últimes eleccions ha donat marge a les dreteres del nostre país per a cantar les excel·lències de llurs procediments conservadors, desviant i falsejant situacions, aprofitant-se de superficials apariències.

Ens referim, perquè tenim al davant l'extracte, a una conferència que un senyor de la Lliga Regionalista va donar fa pocs dies dissertant sobre política anglesa i estudiant les conseqüències de la última jornada electoral, la qual, segons ell, enfonsà als treballistes. Deia el conferenciant que aquella desfeta repercutiria arreu dels demés països determinant noves orientacions. Aquest senyor proclamà ben alt el fracàs del socialisme i concretà el seu criteri dient que els partits conservadors tenen la missió de incorporar-se de ferm a la vida activa per aprofitar-se del desgavell produït pel mal governament dels partits d'esquerra. Inútil és dir que en fer les obligades comparacions considerava que Espanya entra de ple en aquest experiment i que per tant es fa indispensable i urgent una situació franca de dreteres.

Sense volguer discutir si els principis socialistes han fracassat o no, ens limitarem a dir que els resultats de les últimes eleccions d'Anglaterra no comprometen per res la solidesa i enfortiment d'aquest partit.

Segons els detalls que ens ha donat la mateixa premsa anglesa, els electors que han deixat de votar la candidatura netament treballista són els més moderats, que han volgut donar una prova d'adhesió a la persona d'en Mac Donald, votant al govern nacional. La derrota treballista es manifesta en el poc nombre de diputats que han sortit elegits i això també la mateixa premsa ens ho explica fent remarcar les deficiències del sistema electoral majoritari, doncs si les eleccions s'haguessin fet pel sistema proporcional, al partit laborista li haurien correspost uns 250 diputats, mentre que ara només en té uns 46.

No cal que els conservadors del nostre país s'escarrassin en volguer fer comparacions falsejant arguments i pintant un panorama favorable als seus procediments dreteristes. A Anglaterra no hi ha hagut desmembrament del laborisme ni s'ha posat en evidència la seva competència. Co que ha passat a Anglaterra és que l'assaig del sistema socialista que s'ha fet amb mínimes i tímides proporcions, ha trobat la forta resistència dels grans capitalistes que amb llur defensa del règim capitalista actual han agreujat intencionadament, durant el governament dels treballistes, una qüestió tan substancial com és la de l'atur forçós i per tant han posat la economia del país en difícilíssima situació, confirmant-ho plenament el fet que quan es va tractar de celebrar unes eleccions amb l'intent de formar un govern defensa nacional, els capitalistes anglesos varen saludar la nova donant activitat als medis de treball i en pocs dies es va notar una disminució considerable dels sense feina. Els treballistes sabien molt bé que amb l'actual sistema electoral en aquestes eleccions anaven de cara a una derrota material. Ens fa l'efecte que varen fer una

Sessió de l'Ajuntament

Tingué lloc el dijous, de segona convocatòria, sota la presidència de l'Alcalde Sr. Casas, amb assistència dels Srs. Serra, Colls, Cunillé, Gibernau, Rodés, Borràs, Ribó, Morera, Camins, Majó, Munells, Costa, Xicart, Arbós, Adell, Iglesias, Aznar, Barriga, Buxaderas, Rogado, Puig Espel, Puig Salsas, March, Campmany i Brell.

S'aprova l'acta de la setmana anterior.

Entre altres coses s'aprova una transferència de crèdit de 45.000 ptes. i es dona compte d'un comunicat de Borges Blanques invitant l'Ajuntament a contribuir en l'erecció d'un monument a D. Francesc Macià.

Governació.—S'acorda adquirir un grup electro-bomba «Bloch» per instal·lar-la al Barri del Remi. S'accepta l'ofertament del Dr. Ballester per tractar gratuïtament als tuberculosos del Sanatori de la Conreria. Es concedeix l'augment quinquenal a alguns funcionaris municipals.

Finances.—S'acorda incloure en el Pressupost ordinari una subvenció de 500 ptes. a l'Institut d'Investigacions Econòmiques de la Generalitat de Catalunya per tal d'ingressar com a membre de l'Institut. S'aproven diversos dictàmens referents al Padró de toldos, aparadors, etc., i d'altres relatius al traspàs de taules dels mercats.

Arbitris.—Es desestima una instància relativa a un deute de plus-vàlua.

Foment i Instrucció Pública.—S'anula el con-

retirada prudencial encarant-se amb les classes poderoses dient-los-hi: *Per vosaltres va el pollastre*. I aquest pollastre (que no és altra cosa que la desastrosa situació econòmica del país) podria ésser que es convertís i fos la causa de les acaballes i enfonsament definitiu de les dreteres britàniques per a donar pas al governament íntegral dels ideals del gran partit treballista.

Els conservadors anglesos es donen compte de la enorme responsabilitat que han contret i no els satisfà pas molt una victòria portada amb safata perquè saben que han de tocar tots els ressorts i fer les màximes concessions per a mantenir la dignitat de la confiança atorgada.

Les dreteres del nostre país no ho volen veure així i aprofiten les enganyoses apariències de la transformació de la política britànica per fer voleiar les campanes volguent-nos demostrar que també al nostre poble s'imposa l'hora del seny, de l'ordre i del govern dels conservadors.

Perden el temps llastimosament. Aquí ens coneixem tots, doncs durant molts anys hem sofert els seus desencerts i les calamitats del seu mal govern. Manant les dreteres el poble ha tingut de sofrir l'escarni dels sagrats principis de llibertat, el desgavell de l'economia del país, les tragèdies socials i set anys de dictadura.

No els farem pas ni els direm «per vosaltres va el pollastre» com els treballistes britànics als conservadors d'aquell país. Ací els experiments dreteristes han fracassat ja fa molt de temps i ens sabem de memòria que llurs procediments no estan inspirats d'aquell esperit de transigència que el patriotisme anglès deu aconsellar en aquests moments als que regeixen els destins d'aquell país. Ací el poble sap per experiència que governant les dreteres ens espera la mordaç i l'estaca.—Sixto.

curs per provisió de la plaça d'assessor de cultura.

Obres particulars.—Es concedeixen diversos permisos. A Manufactures Reunides se li concedeix permís per instal·lar dotze electromotors al carrer de Jovellar, núm. 1. Per iniciativa del senyor Campmany en la sessió de la setmana passada s'acorda l'exempció de dreteres per a tots els permisos que es sol·licitin dintre el terme de vint-i-cinc dies per a suprimir les gàrgoles i arreglar les teulades que vessin les aigües pluvials directament a la via pública. Iguals beneficis es concedeixen als que vulguin suprimir les portes que obren a fora la via pública: S'acorda obligar als propietaris a que instal·lin les canals de desaigües pluvials de manera que vessin al nivell de la vorera i no a 20 ó 30 centímetres com estan ara moltes d'elles.

Obres públiques.—S'acorda executar per administració i a càrrec de l'urbanitzador del Barri de La Salut, don Anselm Riu, les obres d'explanació del carrer d'Alams de dita barriada i contestar al representant de la Sra. Vda. de Pi i Gibert, que dita senyora ve obligada a realitzar tota mena d'obres en els carrers de la seva urbanització i procurar que les aigües pluvials no malmetin el paviment dels carrers. També s'acorda contestar al Sr. Josep Rius que l'Ajuntament no accepta els terrenys d'un passatge que oferi.

El President de la Comissió de Responsabilitats presenta un dictàmen que en el transcurs del debat és qualificat de sorpresa, especialment pel mateix Sr. Alcalde, malgrat que uns senyors regidors li han dit que ja el coneixia, demanant que es nomenin dos lletrats per tal de què tractin d'esbrinar si cal exigir responsabilitats al regidor senyor Oliveres, per haver cobrat unes factures que estaven compreses en un dictàmen signat pels Srs. Martí Cabot i Queralt i si procedia també, a aquests dos últims. El cavall de batalla, però, fou el Sr. Oliveres.

El Sr. Munells l'impugna i aporta unes proves per demostrar que contra el què deia el Sr. Rogado, quan es produïren les factures ni el Sr. Oliveres era regidor ni el negoci era d'ell, sinó d'una Companyia. L'Alcalde, adonant-se del camí que s'emprèn, demana que aquest assumpte es tracti en sessió privada a la qual cosa s'oposa el Sr. Munells. Fins es consulta el text de la llei. Segueix la sessió i es produeix un debat violent en el qual no hi manquen les intemperàncies i acusacions d'en Serra contra la minoria radical, les quals són molt dignament rebutjades pel Sr. Arbós. Hi ha moments que es parla de tot menys del dictàmen, doncs el Sr. Munells que es queixa del sovinteig dels dictàmens-sorpresa, diu que tan rectes que volen fer les coses i en canvi en Serra demana l'indult per la Casa Salat amb motiu d'havèr-se acordat castigar-la amb el màxim de la pena a causa d'intentar passar un gènere sense pagar arbitri, qual cosa el Sr. Munells considera immoral per quan el Sr. Serra té relacions comercials amb aquella casa. En Serra ho nega. El mateix Sr. Munells acusa en Cunillé d'haver afavorit un amic seu amb la compra de llits per l'Hospital, del qual es defensa en Cunillé. L'Alcalde, que s'esforça en voler arreglar les coses, ara que ha vist si era mascle o femella, voldria que s'acceptés la proposta del mateix President de la Comissió, de què quedí vuit dies damunt la taula i el Sr. Munells s'aferma en què es desestimi. Els Srs. Arbós, Adell i Aznar es manifesten contra el dictàmen. El Sr. Alcalde persisteix en l'intent de salvar una situació desairada després de molt parlar, si així es pot dir, el senyor Rogado retira el dictàmen, evitant d'aquesta manera la votació. Seguidament s'aixeca la sessió.

**Si voleu vestir elegant
aneu a can Violán**

Prat de la Riba, 99 i 101

Agència CHEVROLET

J. NIUBÓ

Màquines parlants i altaveus

Francesc Lairet, 102 - Telèfon 311

GARATGE PUIGVERT

Servei permanent

MARIAN PUIGVERT

Taller de reparacions a preus
econòmics

Francesc Lairet, 205

L'afar religiós

El complot recentment descobert a Madrid amb certes ramificacions de no gaire importància, torna a donar actualitat a l'afar plantejat pel clericalisme peninsular arran de l'aprovació de l'article 24 de la nova Constitució.

No insistirem pas molt en doldre'ns de què dit article, resultat d'acord amb les esmenes que com a resultat del pacte entre els diferents elements polítics de la Cambra dels diputats hi foren introduïdes, no fos aprovat tal com havia estat redactat per la Comissió Constitucional, molt més radical i molt més d'acord amb els anhels de la massa obrera i esquerrana del país, que és la què —a fi de comptes— va possibilitar la instauració del règim republicà.

Les nostres conviccions anticlericals són molt arrelades i ens plau de remarcar que ja des de molts anys obrem d'acord amb elles i mai no hem temut les possibles contrarietats que la intolerància religiós ens pogués ocasionar.

Quan avui la majoria dels partits democràtics declaren i consideren en llurs programes com a cosa primordial la separació de l'Església de l'Estat, resulta innocent voler insistir en què l'acord suava prè representa la destrucció de la fe.

Ens desplaïen molt aquest seguit de publicacions clericals, reaccionàries, sovint poca-soltes, amb que les nombroses associacions catequístes, lluisos, patronats, pomells, etc., pretenen anant enterbolint la ja deficient mentalitat dels nostres infants, i creiem un deure de ciutadania reduir-les a l'exacta expressió de la so a finalitat que elles deuen haver de tenir com a divulgadores d'ideals humanitaris i redemptors, d'aquells ideals que són més per a ésser predicats amb l'exemple que no per a difondre'ls sense practicar-los o que practicant-los en aparences deixen entrellucar quasi sempre finalitats lucratives o retardatàries del progrés humà.

—Ens desplaïa, així mateix, l'anticlericalisme cridaner i ens dolen aquell sens fi de publicacions que exalten la irreligiositat del poble en forma grotesca i no gens adient amb el veritable esperit que té de prevaler en el més essencial del moviment anticlerical, però creiem convenient que cada partit d'esquerra i lliure-pensador orientin a llurs afiliats en un sentit francament anticlerical, pràctic, i amb la deguda eficàcia per a acabar el més prompte possible amb la preponderància que a l'empar de la monarquia i amb procediments despòtics havia prè el clero a Espanya.

No és pas la fe el que s'intenta destruir; no és pas cap persecució religiosa el que fan les esquerres; és, solsament, restablir la llibertat de consciència lliurant-la de la interdicció a què el fanatisme religiós l'havia sotmesa, i retornant a cada ciutadà el dret de tenir les creences que més li plaguin.

L'abús comès pel clericalisme espanyol possibilitant l'establiment d'ordes religioses en nombre infinitament superior al que segons el concordat correspon, ha dut com a conseqüència inevitable que el nou règim triomfant creïés oportú d'aturar-ho i de restablir fins allà on és possible el desgavell

Ironies

—Què feu quan un gos lladra?
—Quan un gos lladra, què faig? Vaja una pregunta, esteu de broma.
—Sí, home, sí, quan un gos lladra, què feu?
—Doncs, mireu, el deixo estar; només vigilo que no sigui rabiós.

* * *

—Perquè? Perquè ho ha firmat l'Alcalde?
—...
—Això no vol dir res, tantes coses firma?
—...
—Està clar que aquell llenguatge no és propi d'ell, ni per ell. Pots estar-ne ben segur de què ho signà sense llegir-ho.

* * *

Parlàvem del bon tremp del Batlle per aguantar els debats, evitant que moltes vegades s'acabin com el rosari de l'Aurora, i un expontani digué: Ja es necessita paciència, ja, per a fer de mestre d'estudi.

* * *

Un tinent d'Alcalde, la setmana passada repartia patents de republicanisme pur dient que ell més que republicà era anarquista.

Però, heu-vos ací, que quan més convençuts estàvem de què en Marx i l'Stalín quedarien petits al costat seu, surt el regidor X. i li diu: Ep, que encara tenim llistes del Requeté amb el teu nom...

* * *

Un periòdic local, portantveu d'una minoria que té en el poder tots els càrrecs del govern d'una ciutat, acusa als homes d'un determinat Centre de què en les lluites polítiques sols els mou un afany de càrrecs públics.

Es paradoxal i fins fa riure, que tal acusació pugui sortir d'uns elements que constituint en el Municipi una minoria tan migrada (vuit regidors), detenten no obstant, totes les finències d'Alcaldia.

Nosaltres, convençuts partidaris de la teoria de la relativitat, no dubtem que tal esforç (governar a gust d'altri) és digne de lloa i mereixedor d'un homenatge popular.

* * *

Hem rebut la següent nota pregada: «Els que cerquin col·locació a la Casa Gran, que vagin a inscriure's a la Tendeta del carrer del Canonge Baranera, que si no hi ha plaça ja la crearan. Es garanteix el servei. És obert tot el dia, però si trobessin tancat, els interessats poden passar per la sucursal de la Plaça de la República, on, de pas, podran examinar el gènere».

que l'invasió de tantes ordes religioses produí, i —ja ho veieu, clericals!!— apart dels jesuïtes no es treu a ningú i ja veurem ara com justificareu aquests complots i aquestes conspiracions armades... dins del temple de Deu!!

Amb la fe, amb la bondat del cor, amb l'exemple, amb el sacrifici i amb la abnegació veritat, en la lluita per el progrés i el benestar humà potser sí que el poble anirà amb vosaltres. El que és ara com ara...

JOAN SANZ

Advertim als interessats, que és la primera i última vegada que admetem un anunci com a nota pregada; qui vulgui anunciis que els pagui. Ja l'hem fet massa el «primo».

* * *

Degut al gran esforç que ha fet i està fent la Comissió depuradora de les responsabilitats, l'Ajuntament s'ha vist en la necessitat d'adquirir un estoc de «Hipofosfitos Salud».

* * *

Perdoneu la comparança, us heu fixat amb aquells que escupen en l'aire? Què els passa?

* * *

Ens han dit d'un senyor Martínez, el qual no tenim el gust de conèixer, que ell mateix s'ha nomenat president d'una delegació (si no estem errats) de cultura o ensenyança.

* * *

En la sessió del dijous proppassat, el Sr. Munells digué que l'Ajuntament havia pagat una factura de 80 ptes., de viatges d'autos a Barcelona, utilitzats per la senyora Barjau. Suposem que d'això en tenen comprobants.

* * *

El Sr. Munells, en resumits comptes, vingué a dir que allò del dictàmen eren coses del regidor trentatrés. Per bé que nosaltres varem veure una cloca que per cert no era la d'aquell regidor.

* * *

Diuen que el «líder» de la Tendeta estava gròc i que malgrat els esforços que feia, no pogué treure el bilis. Li recomanem el tractament Ferran.

* * *

Diuen també que el Sr. Arbós pensa regalar unes crosses als defensors del dictàmen Oliveres.

* * *

Ara resulta que del fracàs del dictàmen en té la culpa el Secretari. Tanmateix quan la gent agafa una mania...

* * *

Es cosa probada que el pensament de l'home gira sempre a l'entorn de les seves aficions. Així tenim que un sastre us parlarà de vestits, un sabater de sabates, un artista d'art i un insidiós de insidies, i el que té afany d'empleus, de càrrecs; i no parlem dels afamats de diner. El mateix passa amb els «xantagistes», que a tot arreu veuen competidors.

* * *

Segons sembla, un senyor que fa de president en una Comissió de Responsabilitats, diumenge digué que aquesta setmana deixaria algú de cos present. El nostre informador ho entendria malament, probablement digué que quedaria de cos present.

* * *

El senyor Pepet, suava tant d'angúnia en veure la nuvolada, que tot era mirar si trobava la fórmula de que el públic no s'en enterés del ridícol que anaven a fer ell i els seus tinentes, però gràcies a l'enteresa de uns regidors, que vinguin d'on vinguin, hem de reconèixer que en aquest cas volien les coses clares, el públic no en sortí defraudat.

Ara ja sabem qui són els qui van a les palpentres!

* * *

I això són les responsabilitats? Sabatè, amb aquestes feres desencadenades, ja pots dormir tranquil, ja, que fins a tú no arribaran els brams.

AIGUA - GAS - ELECTRICITAT

Instal·lacions i reparacions de tota mena

Francesc Artau

Fermí Galán, 73

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA

Responsabilitats

Un periòdic local ha reproduït l'informe de l'Alcalde al Governador civil referent a la instància que a dita autoritat trameteren el Centre Republicà Català i el Centre Catalanista, sollicitant que per funcionaris competents es continués la revisió de l'administració municipal de la Dictadura, per a depurar-ne responsabilitats si s'en derivaven.

L'informe signat per don Josep Casas, alcalde de la nostra ciutat, ens ha produït una veritable pena.

Insinuar que els desitjos manifestats per aquells dos Centres no responen a principis d'estricta justícia, sinó a mòvils de política local!

Com es coneix que en Josep Casas Costa no ha sofert inquietuts durant la dictadura!

L'home que ha mirat només per ell, tranquil a casa seva, deixant-se estimar per tothom, mirant solament el calaix del taulell, ara encumbrat per una fama que tal vegada més que per els seus mèrits fou deguda a l'actuació conjunta de companys abnegats, ara no vol empentes.

Heu de saber, amic particular Casas, que mentre vos heu estat entregat a una vida contemplativa, el Centre Republicà Català ha mantingut les mateixes tradició i orientació que seguia quan vos en formàveu part, i no us volem ofendre suposant que en aquella ocasió haguéssiu tolerat l'acusació de què si el Centre es preocupava d'una qüestió de tan cabdal importància, com la que ara ens ocupa, era responent a mòvils de política local.

Diuen que l'Ajuntament té nomenada

Noticiari

PALESTRA. — El passat diumenge tingué lloc l'acte inaugural d'aquesta entitat al Cinema Nou.

Parlaren els senyors Fabra, Novell, Martínez, Carreres, Regàs, Dr. Gabarró i la senyoreta Rosa Ferrer.

En representació del nostre Centre hi assistí el company Artau.

HOMENATGE AL MESTRE FELIU I VEGUÉS. — Tal com s'havia anunciat el passat diumenge es celebrà merescut homenatge al Mestre Feliu, al seu poble natal, Aito-

una comissió revisora. Fa set mesos que actua i encara no sabem què ha fet.

Què un acord de l'anterior Ajuntament ha tancat el pas a la revisió de molts expedients? D'on heu tret això? Quin és aquest acord que l'Ajuntament no el llença al vent?

Suposant que l'Ajuntament anterior al vostre hagués comés un acte d'aquesta naturalesa amb algun expedient d'obres derivades del préstec, no en queden per desgràcia, d'altres per revisar a Badalona? No hi ha el mateix préstec pels procediments emprats?

Hem vist molta lenitat en el procedir de l'actual Ajuntament, tanta, que no sabem si espanta o no hi ha interès en posar al descobert totes les irregularitats que posarien de manifest a tots els responsables.

Per aquests motius, no tenint el nostre Centre representació en el Municipi, ens hem cregut obligats a encausar la campanya revisionista, que mantindrem fins a obtenir la justícia que espera tot el poble.

na, assistint-hi una nombrosa comissió d'ex-alumnes badalonins i de regidors del nostre Ajuntament.

No cal dir que constituí un acte ben plaent.

CONCURS DEL MARITIM. — Seguint una costum establerta fa dos anys, el dit Chor obre un concurs en el qual es concediran un premi de 60 pessetes i un segon de 30, al millor *pout-pourri* escrit en català, per a ésser cantat la nit de Caramelles de la propera Pasqua de Ressurrecció.

Els treballs han d'ésser reflexant la vida, costums, modes, esport, etc., i constar d'unes trenta cançons aproximadament, tenint temps fins el dia 10 del proper Gener per a la presentació; quedant exclosos els que s'immiscueixin amb la clerecia.

Els treballs han d'ésser lliurats amb sobre tancat, constant el nom i lema del treball, i a dintre el nom, cognom i adreça de l'autor.

El Jurat estarà compost pels senyors Anastasi Niubó, mestre director del Chor Marítim, i Pere Bigas i Salvador Lleó, president i secretari respectivament, els quals estaran autoritzats a resoldre tots els casos en forma inapelable.

DETENCIÓ IMPORTANT. — El dia 10 últim, la policia governativa deíngué Josep Bayardi Panicellos, el qual es fingia coix i cec i des de feia temps s'havia emportat el nen de onze anys, Martí Carbajal, domiciliat a la casa Sunyol, del Barri de Sistrells, al que obligava a pidolar, fent-lo objecte de mals tractes, fins a l'extrem que d'un cop de puny li feu saltar les dents.

És digne d'elogi aquest servei prestat per la policia.

SARDANES. — Organitzades pel Foment tindran lloc a la Rambla (davant Miramar) i executades per la Cobla Antiga Canigó.

Ferreteria "La Badalonesa"

Bateria de cuina i eines per l'indústria
Prat de la Riba, 44 — Telèfon 39

MAGATZEMS LA MODA

Prat de la Riba, 39, 41 i 43

Immens assortit en panyos abric a	5 ptes. m.
Edredons miraguano, des de	16 »
Flassades llana matrimoni	16 »
» » 6 pams	15 »
» » 5 »	13 »

Taller de Fusteria Mecànica

Ramon Mans

Arrabal, 37

Magnofono

Construcció d'aparells de radio — Màxima sonoritat
PREUS ECONOMICS

CARRETERA CONRERIA, 46 — — TELEFON 362

GORRES - SASTRERIA - CALÇAT - GÈNERES
DE PUNT - CAMISERIA

CASA GUARDIA

PASSATGE MERCAT, 12 i 14

Tallers FORBÓ

Especialitat en maquinària i motllos per la
: : : fabricació de galetes : : :
FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

TELEFON 282

FABRICA DE BEGUDES GASOSES
SIFONS I «SINALCO»

La Badalonesa

Dipòsit de cerveses de tota mena. — Especialitat en «Estrella dorada»
i Cervesa de Març. = Manufactura de bosses de paper.
Tenda de papers de tota mena.

GERONI TARRATS

Roger de Flor, 14, 16 i 18 — BADALONA — Telèfon 121